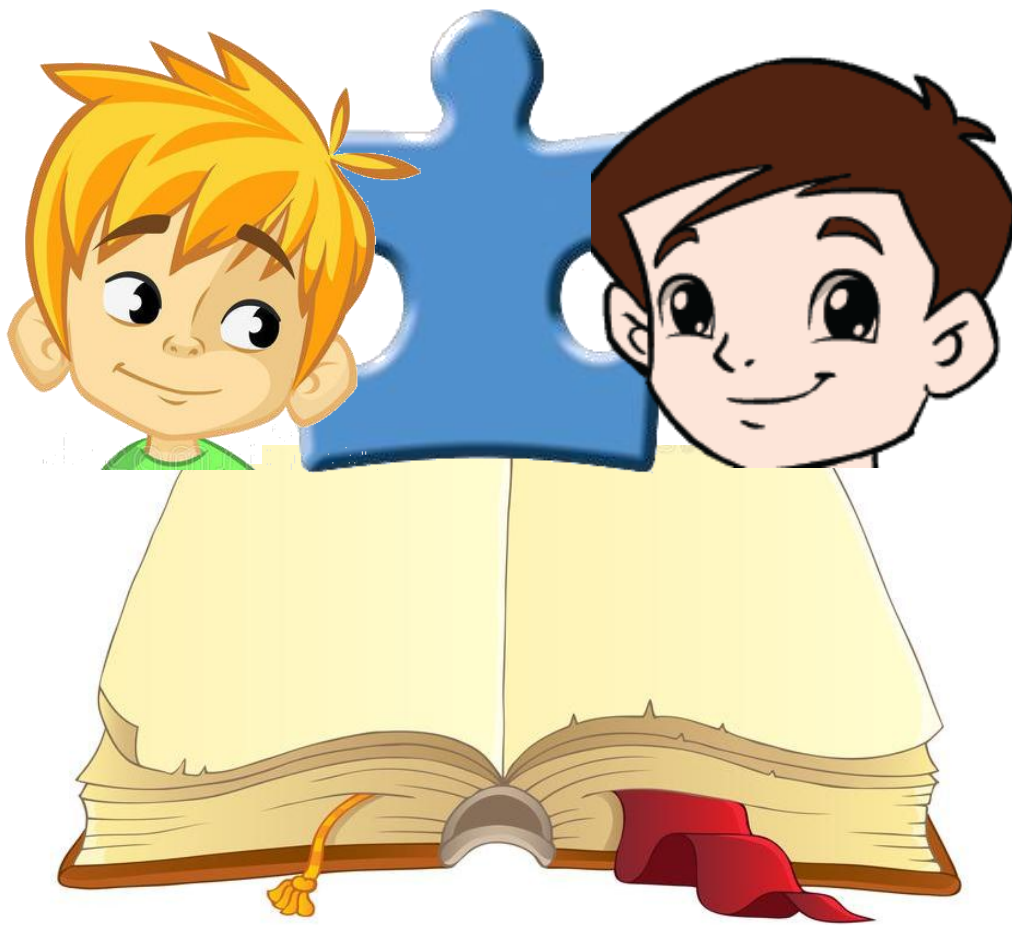

Το «τι» του αυτισμού

*Μια μικρή ιστορία για το
τι σημαίνει αυτισμός...*

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα μικρό παιδάκι που το έλεγαν Παύλο. Ο Παύλος πήγαινε στην πρώτη τάξη του δημοτικού. Αγαπούσε πολύ το σχολείο και ανυπομονούσε κάθε πρωί να ξυπνήσει για να πάει.

Κάτι όμως τον στεναχωρούσε... ο συμμαθητής του ο Φώτης δε μιλούσε σχεδόν καθόλου. Έπαιζε μόνος του κάνοντας συνέχεια κάποιες περίεργες κινήσεις με τα

χέρια του, ενώ όταν είχε πολλή φασαρία έκλεινε τα αφτιά του, νευρίαζε και φώναζε. Ο Παύλος δεν μπορούσε να καταλάβει τον λόγο. Κάτι για αυτισμό άκουγε από τους μεγάλους που συζητούσαν γι' αυτόν, αλλά τι στο καλό είναι αυτός ο αυτισμός; Το μόνο που καταλάβαινε

ήταν ότι δεν του άρεσε που οι υπόλοιποι συμμαθητές του κορόιδευαν τον Φώτη. Έτσι αποφάσισε να μάθει!!

Πρώτα πήγε και ρώτησε τους γονείς του. Ο πατέρας του του είπε να μην ασχολείται με αυτά, γιατί είναι πολύ μικρός και απλά να μην πολυμιλάει στον Φώτη. Του Παύλου όμως δεν του φαινόταν και πολύ σωστό αυτό. Για αυτό αποφάσισε να ρωτήσει τον θείο του, που ήταν επιστήμονας. Κάτι περισσότερο θα ήξερε αυτός!

Όταν, λοιπόν, πήγε και τον ρώτησε, ο θείος του του είπε: «Αυτισμός είναι μια αναπτυξιακή διαταραχή, με αποτέλεσμα το άτομο να παρουσιάζει μειωμένη κοινωνική αλληλεπίδραση, καθώς και περιορισμένη, επαναλαμβανόμενη και στερεότυπη συμπεριφορά. Α! Και τώρα που είπαμε «άτομο», με συγχωρείς αλλά πρέπει να συνεχίσω τη μελέτη του ατόμου του οξυγόνου.»

Ο Παύλος μπερδεύτηκε ακόμα περισσότερο!! Τι είναι όλα αυτά για διαταραχές και άτομα που του είπε ο θείος του; Και τι σχέση έχει το οξυγόνο που αναπνέουμε; Μήπως τελικά ο Φώτης είχε αναπνευστικό πρόβλημα και για αυτό δε μίλαγε;

Απογοητευμένος ο Παύλος αποφάσισε να πάει να ρωτήσει τη γιαγιά του. Σαν πιο μεγάλη και σοφή, αυτή σίγουρα θα ήξερε! Άλλωστε η γιαγιά είχε τον τρόπο της να τα κάνει όλα πιο εύκολα και κατανοητά! Έτρεξε, λοιπόν, γρήγορα για να πάει να τη βρει. Μόλις τη ρώτησε, η γιαγιά του το σκέφτηκε για λίγο πριν απαντήσει. Έπειτα, γεμάτη σιγουριά, του είπε ότι ο Φώτης προφανώς δε μιλάει πολύ, γιατί τον πονάει το αυτί του! Χμμ! Λογικό του ακούστηκε

αυτό, αλλά τόσο καιρό τον πονάει το αυτί του πια; Περίεργο του φαινόταν!

Έτσι αποφάσισε να ρωτήσει τον μεγάλο του αδερφό. Έξι ολόκληρα χρόνια τον περνούσε. Κάτι περισσότερο θα ήξερε! Αφού όμως έφτασε στο δωμάτιο του αδερφού του, τον είδε να παίζει

βιντεοπαιχνίδια. Ακούγονταν πολύ δυνατοί θόρυβοι και ο Παύλος φώναξε δυνατά για να ακουστεί: «ΝΙΚΟ, ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΥΤΙΣΜΟΣ;». Ο Νίκος, χωρίς να διακόψει καθόλου το παιχνίδι του, του απάντησε: «Μάλλον ότι τον ενδιαφέρει μόνο ο εαυτός του. Να, όπως ο συμπαίκτης μου στο παιχνίδι! Άντε άσε με τώρα, γιατί θα χάσω!»

Πολύ μπερδεμένος πια ο Παύλος πήγε στο δωμάτιό του. Όλο το βράδυ το σκεφτόταν και το ξανασκεφτόταν. Μα ποιος θα μπορούσε να του το εξηγήσει; Τότε του ήρθε μια τρομερή ιδέα! Σκέφτηκε να πάει να ρωτήσει τη δασκάλα του. Αυτή σίγουρα θα ήξερε!

Την επόμενη μέρα πήγε πρωί πρωί στο σχολείο. Με το που είδε τη δασκάλα του, έτρεξε γρήγορα κοντά της για να τη ρωτήσει:

- Κυρία, τι είναι ο αυτισμός;
- Καλημέρα Παύλο! Γιατί με ρωτάς; τον ρώτησε εκείνη.
- Επειδή θέλω να καταλάβω τι έχει ο Φώτης για να γίνω φίλος του! απάντησε με ανυπομονησία ο Παύλος.
- Α! Πολύ ωραία η σκέψη σου! Λοιπόν, Παύλο μου, τα παιδιά με αυτισμό δυσκολεύονται να βρουν τον τρόπο για να επικοινωνήσουν με τα άλλα παιδιά, ενώ το θέλουν πάρα πολύ. Αντιλαμβάνονται με λίγο διαφορετικό τρόπο τα πράγματα και μπορεί να έχουν διαφορετικά ενδιαφέροντα. Για παράδειγμα, μπορεί να θέλουν να παίζουν μόνο τους.
- Δηλαδή να τον αφήσω να παίζει μόνος του; Μα εγώ θέλω να τον έχω φίλο. Τι πρέπει να κάνω; ρώτησε ο Παύλος γεμάτος απορία.
- Θα πρέπει να τον πλησιάσεις σιγά σιγά και να του δώσεις χρόνο να σε συνηθίσει, του εξήγησε η κυρία. Μπορείς να τον πλησιάσεις μιλώντας του για πράγματα που τον ενδιαφέρουν και μετά να προσπαθήσεις να τον βοηθήσεις να κάνει κι άλλα πράγματα, όπως το να παίζει με τα υπόλοιπα παιδιά.

- Χμμ... μάλιστα! Κυρία, μια τελευταία ερώτηση! Κάποιες φορές όταν έχει πολλή φασαρία κλείνει τα αφτιά του και φωνάζει, με αποτέλεσμα τα άλλα παιδιά να τον κοροϊδεύουν. Γιατί το κάνει αυτό; Τι πρέπει να κάνω;

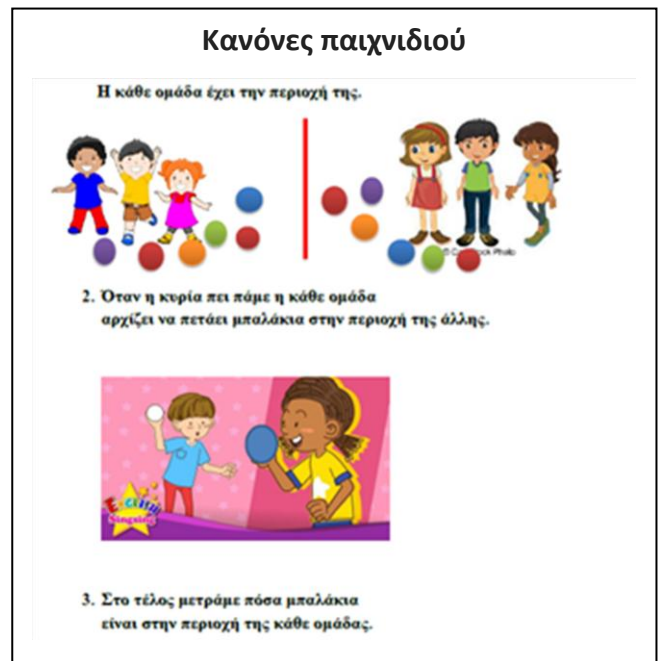
- Παύλο μου κάποια παιδιά με αυτισμό ακούνε τους ήχους πιο έντονα απ' ότι τους ακούμε εμείς. Ακόμα και τους μικρότερους ήχους, όπως το κλείσιμο της πόρτας, την κιμωλία στον πίνακα, ακόμη και το κελάδημα των πουλιών. Έτσι, όταν τα υπόλοιπα παιδιά κάνουν φασαρία, πονάει το κεφάλι του και ξεσπάει. Εσύ μπορείς να πεις στα υπόλοιπα παιδιά να μη φωνάζουν ή να τον πάρεις να πάτε σε ένα ήσυχο μέρος για να ηρεμήσει.
- Ωραία αυτό θα κάνω! Ευχαριστώ κυρία!

Έτσι κι έγινε! Ο μικρός Παύλος ακολούθησε τις συμβουλές της κυρίας του και σιγά σιγά πλησίασε τον Φώτη. Ξεκίνησαν να μιλάνε για τα ενδιαφέροντά του και να παίζουν τα παιχνίδια που του άρεσαν.

Ο Παύλος, όμως, ακόμα δεν ήταν απόλυτα ικανοποιημένος. Ήθελε να βοηθήσει τον Φώτη, ώστε να παίζουν και με τα υπόλοιπα παιδιά. Αυτή τη φορά πήγε κατευθείαν στην κυρία του και τη ρώτησε:

- Κυρία, προσπαθώ να πείσω τον Φώτη να παίζουμε με τα άλλα παιδιά, αλλά δυσκολεύεται να καταλάβει τους κανόνες που του εξηγώ συνέχεια. Τι να κάνω;
- Παύλο μου, τα παιδιά με αυτισμό για να τα βοηθήσουμε να καταλάβουν κάτι, όπως τον τρόπο ενός παιχνιδιού και τους κανόνες που πρέπει να ακολουθούν, πολλές φορές πρέπει να χρησιμοποιούμε εικόνες. Αυτές τους βοηθούν να οργανώσουν τη σκέψη τους και να θυμούνται τι πρέπει να κάνουν.
- Α! Κατάλαβα! Θα με βοηθήσετε να ετοιμάσω μία τέτοια καρτέλα με κανόνες και εικόνες για να βοηθήσω τον Φώτη;
- Εννοείται!

Έτσι κάθισαν μαζί και ετοίμασαν την καρτέλα για τον Φώτη.

Ύστερα από λίγη ώρα...

- Ορίστε έτοιμο! Πρέπει να του το δείχνεις και να τον βοηθάς να το διαβάξει πριν ξεκινήσετε κάθε φορά το παιχνίδι. Αργότερα, μπορείς να του φτιάξεις παρόμοιες καρτέλες και για άλλα παιχνίδια.

Ο Παύλος ενθουσιασμένος έτρεξε να βρει τον Φώτη και να το δοκιμάσει. Αφού διάβασαν μαζί τους κανόνες, ξεκίνησαν το παιχνίδι με τα υπόλοιπα παιδιά. Ο Φώτης ήταν πολύ καλός και ακολουθούσε τους κανόνες. Οι δυο αχώριστοι πλέον φίλοι ήταν πολύ χαρούμενοι που έπαιζαν με όλα τα παιδιά!!

Οι μικροί μας συγγραφείς

6^ο ΚΔΑΠ: Ηλιοπούλου Σταυρούλα, Μαλεύρη Ιωάννα, Νικολακοπούλου Βασιλική, Ποτηριάδη Αλεξάνδρα

ΚΔΑΠ Λεϊκών: Αθανασόπουλος Γιώργος, Κάτσος Χρήστος, Κολοκοτρώνη Έλενα, Κολοκοτρώνης Παύλος, Παναγόπουλος Δημήτρης, Παναγόπουλος Δημήτρης Πετσοπούλου Βασιλική, Πετσοπούλου Ιφιγένεια, Στυλιανόπουλος Παναγιώτης, Τσαούσης Δημήτριος- Ραφαήλ

Υπεύθυνοι Εκπαιδευτικοί

Γιώτα Πρωτόπαπα

Θανάσης Τσιγαρίδης